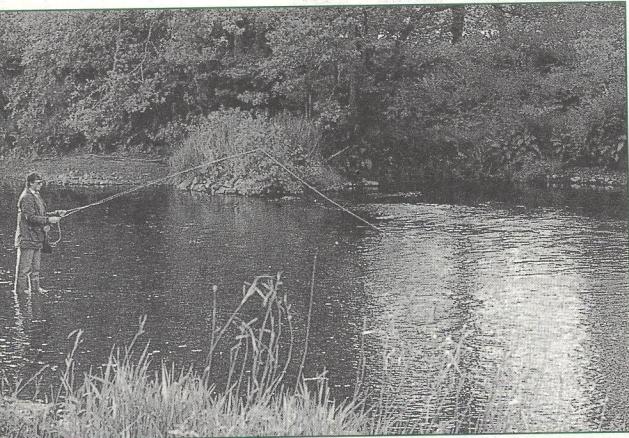

A PESCA SEN MORTE, UN ESTILO DE PESCA MÁIS RESPECTUOSO

PESCA DEPORTIVA E ECOLÓXICA

Alberte Sánchez Regueiro

"Simón Pedro dixo: vou pescar, e eles dixerón: nós tamén iremos contigo"

(Izaak Walton, O perfecto pescador de cana)

NO MOMENTO ACTUAL EXISTE UNHA CRECENTE SENSIBILIDADE CARA O MEIO QUE NOS RODEA. O CIDADÁN, SEXA ECOLOXISTA OU NON, ESTASE A DAR CONTA DE QUE OS RECURSOS NATURAIS NON SON INESGOTABEIS, DE QUE O CONTORNO E O ECOSISTEMA VANSE DETERIORANDO PAULATINAMENTE SEN QUE INDIVIDUALMENTE SE POIDA REALIZAR NINGUNHA ACCIÓN DIRECTA PARA EVITALO, AINDA QUE ALGUNHAS ACCIÓNS AXUDEN A CORREXILO.

Pescando deportivamente desenrólanse formas de comportamento moi positivas para a nosa saúde: calma, autocontrol, observación, meditación, etc. A pesca é coñecemento, estudio e ciencia, xa que esixe a análise do que nos ofrece a natureza e o contorno, pero sobre todo é ecoloxía: se non se sente un grande interese polo medio natural que nos rodea, non se pode sentir paixón pola pesca, un deporte versátil, apto para todas as idades e todos os bolsillos. Xentes de todas as clases e condicións son capaces de disfrutar na mesma medida da pesca e do seu encanto.

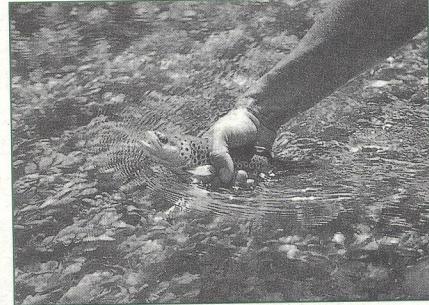
Para valorar axeitadamente os recursos que nos outorgou a Terra, e para protexelos, non son necesarias leis nem sancións, abonda con educación, cultura, sensibilidade e vontade para analizar conxuntamente e xustamente os problemas. O pescador debe ter unha conducta irreprochable, debe ter un comportamento moito máis esixente que o resto dos mortais, debe considerar o río e o seu contorno con reverencia e tratalo con respecto.

Ante unha nova situación de afluencia masiva aos ríos e ao litoral, os pescadores do noso país ténense que ir adaptando, cando menos, a outros estilos de pesca como é o da pesca sen morte. Esta modalidade, que noutros países levan anos prac-

ticando, débese empezar a implantar en Galiza con boa vontade, tanto nos ríos como no mar. Hai que mencionar que cando se practica a "captura e solta", a mortandade dos peixes sitúase entre un 2% e un 12%, segundo a modalidade que se pratique. O río, a auga e os peixes son un don que a natureza nos outorga, e que se recibe agarrimosamente, pero nunca como algo que nos pertenza.

Non debemos obviar as consecuencias que unha pesca irresponsable pode ter para os ríos e mares, aínda que, dende un punto de vista obxectivo, debemos recoñecer que a pesca coexistiu harmoniosamente co ecosistema fluvial e marítimo durante moi-tísimos anos.

O principal problema ó que se enfrentan as augas non son precisamente, baixo a miña opinión, os pescadores deportivos, se non tódalas demais agresións que están continuamente a sufrir. A contaminación é un dos graves problemas dos nosos ríos, dos de máis complicada solución, xuntamente coas minicentrais e os encoros. Pero os nosos peixes tamén se enfrentan á deforestación, á pesca comercial abusiva e, como non, á xente sen escrúpulos que os vai asasinar mediante lixivia, corrente, cosa ou redes.

Se chegamos a sanear os cauces e a implantar dunha vez por todas medidas contra as minicentrais e encoros, se se controla a pesca comercial, pouco a pouco volverán os nosos ríos a recuperar ese esplendor de antano, ao mesmo tempo que mellorarán notablemente as nosas rías, e esos ansiados e emblemáticos salmons e reos volverán a nadar libremente polos nosos ríos e mares.

¿Cando se aplicarán as sancións contempladas pola Lei ás empresas contaminantes? ¿Cando terán as nosas cidades e os nosos pobos as depuradoras que tanta falla fan? ¿Cando se mirará o verdadeiro impacto que ocasionan minicentrais e encoros? ¿Cando se darán conta algúns do verdadeiro valor da auga? ¿Canto vale un peixe nadando libremente no río ou no mar?

0·Dezaseis

Rúa de San Pedro, 16

Teléfonos
981 564 880
981 577 633

15703 Compostela

Lume
e
ferro

taberna
Campo da Feira - CARRAL

